

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej . . . K 50—	celo leto naprej K 55—
pol leta 25—	za Ameriko in vse druge dežele:
četrt leta 13—	celo leto naprej K 60—
en mesec 4-50	

prašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakica.
Upravišтво (prilijte levo) Knaflcova ulica št. 5, telefon št. 85.

Izhaja vsak dan zvečer izvenredne nedelje in praznike.

Inserati se računajo po porabljenem prostoru in sicer 1 mm visok, ter 54 mm širok prostor: enkrat po 12 vin, dvakrat po 11 vin, trikrat po 10 v. Poslano (enak prostor) 30 vin, barte in zahvale (enak prostor) 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Novi naročniki naj pošljejo naročnino vedno po nakazilu.
Na samo pisemne naročbe brez poslatve denarja se ne moremo nikakor ozirati.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 83.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

dostavljen na dom ali če se hodi ponj:

celo leto naprej K 48—	četrt leta 12—
pol leta 24—	na mesec 4—

Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Upravišтво: Knaflcova ulica št. 5 (v I. nadst. levo), telefon št. 34.

Državno jedinstvo s Srbijo.

Zgodovinska seja Narodnega Vijeća. Srbski kralj regent.

Zagreb, 24. novembra.
Ob osmih zvečer.

Včeraj ob petih popoldne se je pričela zgodovinska znamenita seja Narodnega Vijeća, da stori velik korak v znižitju starega narodnega programa in izreče končno ujedinitveno vseh nekdanjih v področju stare Avstro-Ogrske se nahajajočih jugoslovanskih zemelj s kraljevino Srbijo in s Črno goro.

Težki so časi, v katerih se je zbralo Narodno Vijeće, da izvede ta pomembni korak. V narodu so se pojavile razdirajoče sile, ki groze razkroji do sedanjih državni red, sovraštvo stoji na meji, mestoma je že celo vdrl globoko v naše ozemlje. Narod, vsled dolgo trajajoče vojne gneten in moralno izčrpan, obupava, entente ne priznava državne tvorbe, ki je nastala na slovenskem jugu na razvalinah stare Avstro-Ogrske, smatra jo še vedno kot del ene države, ki je v tesni zvezi z Nemčijo ogrožala svetovni mir — in to upravičeno, ker dejanja niso odgovarjala prej tolikokrat povdarjanjem besedam. Naša mlada državnost je v očitni nevarnosti. Organizacija narodne naše armade ni uspela tako, kakor smo si želeli in predstavljali. Položaj je postal tem resnejši, ker so pričeli razni temni elementi tajno rovariti proti mlademu državnemu organizmu in mu skušali izpodkopati tla. Tem elementom so se pridružili živili, plačani od dunajske kamarile, ki so skušali s kotalečimi se kronami zanesti razdor v vrste jugoslovanskega ljudstva in jugoslovanskih politikov. To rovarjenje je imelo, kakor kažejo dogodki zadnjih dni, uspeh v toliko, da so jeli Italijani smelo iztepati svoje roke po slovenskem ozemlju in da so celo Madžari zopet jeli predrzno dvigati glave in zahtevati zase kraje, ki jim pol narodnem pravu nikdar in nikoli ne morejo pripasti. V narodu samem so se pojavljali najsumljivejši znaki razdora in ni se čuditi, da Italijanski listi docela odkrito pišejo, da se ne ustanovi jedna jedinstvena Jugoslavija, marveč njih več.

Vspričo teh razmer in dogodkov je predlog Dalmatinske narodne vlade, da se čim prej izvede dejansko ujedinitveno vseh jugoslovanskih zemelj od Soče do Vardara edina pot, ki vodi iz sedanjih zmed k mirnemu in uspešnemu razvoju.

Ta predlog se glasi:
Regentstvo se poveri srbskemu prestolonasledniku Aleksandru, ki skliče državno veče v Sarajevo in imenuje prvo vlado. Državno veče bi obstajalo: 1. iz vseh članov NV v Zagrebu; 2. iz 50 zastopnikov kraljevine Srbije; 3. iz 50 zastopnikov Črne gore; 4. z 50 zastopnikov Vojvodine. Iz članov Državnega veča imenuje regent vlado, obstoječo približno iz istih ministrstev, ki so bila v Avstro-Ogrski in po drugih državah; poseben minister bi bil za pomorske zadeve. Regent imenuje tudi 5 ev. 7 guvernerjev s sedežem v Ljubljani (za Slovenijo), v Zagrebu (za naslovom »ban«, za Hrvaško in Slavonijo), v Splitu (za Dalmacijo), v Sarajevu (za Bosno in Hercegovino), v Belgradu (za Srbijo), event. tudi v Cetinju (za Črno goro) in Novem Sadu (za Vojvodino). Imenuje se vrhuteča 5, event. 7 državnih tajnikov, ki bodo imeli glas v ministrskem svetu in posredovali med centralno vlado in posameznimi deželami (gubernijami). Ministrstvo je odgovorno Državnemu veču za upravo dežel. Ko se povrne mir in red, se izvoli konstituenta, ki bo zborovala v Sarajevu; volilni red določi Državno veče, ki ima za prehodno dobo legislativno oblast. Niemu so izključno pridržane zadeve, ki morajo biti skupne (zastop-

stvo na zunaj in vojne zadeve), Konstituenta določi definitivno državno obliko in ustavo.

Da se ta dalmatinski predlog pretvori v dejstvo, se je včeraj v Zagrebu sestalo Narodno Vijeće na zgodovinsko sejo. V tej seji je večina v Narodnem Vijeću formulirala svoj poseben predlog, ki so ga podpisali dr. Edo Lukinč (hrv.srb. koalicijski), Vojislav Sola (bos. Srb.), dr. J. Krstelj (Dalmatince), dr. Vekoslav Kukovec (J. D. S.) in ki zahteva popolno ujedinitveno s Srbijo in Črno goro, centralno vlado in konstituentu; temelj za pogajanja glede ujedinitvenja naj bi bila krški pakt iz leta 1917 in dalmatinski nasvet; nadalje se določa, naj stoji Narodno Vijeće v sili srbsko vlado, sestavi novo vlado ter uspehi teh pogajanj takoj predloži v odobrenje središnjemu odboru Narodnega Vijeća. Manjšina v Narodnem Vijeću je priznavajoč potrebo ujedinitvenja s Srbijo in Črno goro, zavzela s svojim predlogom zavlačujoče stališče. Starčevićanci in zastopniki SLS so stavili izprva vsak zase, potem pa skupen predlog, v katerem se izrekajo za to, da naj se stvori jedna jedinstvena država in vlada. Toda ne takoj, marveč da se naj Narodno Vijeće pooblasti, da stoji pogajanja s kraljevsko srbsko vlado.

Nadalje je predložil dr. Tresić-Pavličić svoj poseben predlog, ki je še daikosežnejši nego predlog večine in ki zahteva, da naj se Narodno Vijeće takoj odpelje v Belgrad in naj s srbsko vlado sestavi centralno ministrstvo. Odposlanci hrvaških in slovenskih socialnih demokratov so vložili predlog, ki se v bistvu glede ujedinitvenja strinja z večinskim predlogom, samo nasvetuje mesto regentstva direktoriji. V drugih točkah odobruje socialno-demokratski predlog propozicije dalmatinske vlade. V zmišlju svoje razdorne politike je Stjepan Radić končno v svojem predlogu konstruiral tri zavezniške države s tremi regenti.

Na teh temeljih se je včeraj pričela debata, ki je bila naravno nad vse živahna. Navzlic nesoglasju in kljub ostrim, mestoma celo burnim debatam, se je v razpravi pokazalo, da vendar prevladuje v vseh uverjenosti, da veliki zgodovinski moment ne sme najti malih ljudi in da velika doba ter izredni dogodki zahtevajo odločilne korake. In dasi se je izprva zdelo, da se pojavljajo razni separatistični nazori in silijo na površje, in da je situacija izko kočljiva, se je vendar po izjavljanju zastopnikov raznih strank in struj, med katerimi so se k besedi ozglasili za Slovenec dr. Kukovec, dr. Rybat, dr. Kramer, Kristan, dr. Cankar — in po naravnosti državniških in modrosti polnih izjavljanj dr. Smolake, ki so napravila najgloblji vtisk, sprejel njegov predlog, naj se debata zaključi ter se izbere sedemčlenska komisija, ki naj na podlagi podanih predlogov formulira končni sporazumni predlog. S tem je bila nedeljska seja ob polu dveh popoldne končana.

Komisija se je sestala ob štirih popoldne. Ob sedmih zvečer je plenum Narodnega Vijeća vročila tale predlog: Narodno Vijeće SHS proglasa v skladu s svojimi dosedanjimi zaključki in v soglasju z izjavo vlade kraljevine Srbije ujedinitveno državo Srbijo, Hrvatov in Slovencev in voli jedinstveno državo Srbijo, Hrvatov in Slovencev in voli odbor, obstoječ iz 28 mož s polnim pooblastilom, da v

sporazumu z vlado kraljevine Srbije in s predstavitelji vseh strank v Srbiji in Črni gori brez odlaganja izvede organizacijo jedinstvene države po predloženih navodilih. Dotične zaključke bo ratificiralo na svojem prvem sestanku Državno Vijeće, kateremu naj pripadajo poleg predstavitev kraljevine Srbije in Črne gore vsi člani današnjega Narodnega Vijeća v Zagrebu, pomnoženi s predstavitelji jugoslovanskega odbora v Londonu. V odbor, ki naj izvrši goru naloge, so izbrani gospodje: dr. Barac Franc, dr. Cankar Izidor, dr. Čabrijelić Luka, dr. Drinković Mate, Grgić Stepan, dr. Hrasnica Halibeg, Korač Vitomir, dr. Korosec Anton, dr. Kramer Albert, Kristan Anton, dr. Leginja Matko, dr. Lorković Ivan, dr. Lukinč Edo, Ljubiharić Sava, dr. Paleček Ivan, dr. Pavličić Ante, dr. Petričić Žilko, dr. Popović Dušan, Pribević Svetozar, Radić Stjepan, dr. Smolaka Joso, Stajić Vaso, dr. Sunarić Joso, Svrzo Hamid, Sola Vojislav, dr. Tresić-Pavličić Ante, dr. Trumbić Ante in dr. Šimrak Janko.

Člani odbora, ki so zadržani, so pooblašteni imenovati namestnika s pisanim pooblastilom.

Seja se je končala 10 minut pred 11, uro in so bili predloži sprejeti z vsemi glasovi proti glasu Stepana Radića. Za minoritetni predlog socialistov, ki zahtevajo mesto regenta direktoriji treh članov, so glasovali edino le socialisti in dr. Čabrijelić iz Bosne. Seja se je končala ob navdušenju vseh prisotnih.

Zagreb, 25. novembra.
Ob pol 12. zvečer.

V dvorani hrvaškega sabora je bil izvršen velehistor. čin, proglašeno je bilo ujedinitveno vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev na teritoriji bivše Avstrije s kraljestvom Srbije in Črne gore. Izbrano bo posebno odposlanstvo, ki se naj pogodi v Belgradu s reprezentanti srbskega naroda o obliki skupne provizorne državne uprave.

Sključeno je bilo, da bodi ta državna uprava jedinstvena pod regentstvom srbskega kralja oziroma prestolonaslednika. Definitivna ureditev naše države je bila prepuščena konstituenti.

Pred sprejetjem predloga, na katerega so se zjedini vse v Narodnem Veču zastopane stranke, se je vršila le še kratka debata, v katero je v imenu J. D. S. posegel član Narodne vlade v Ljubljani dr. Vekoslav Kukovec, povdarjajoč v imenu stranke srčno zadovoljenje naprednih Slovencev nad predlogom, ki nam daje jamstvo, da bo naša skupna država postavljena v narodnem, gospodarskem, kulturnem in socialnem oziru na trdne temelje. Izjavil je, da bo JDS. v najožjem sodelovanju s ostalimi jugoslovanskimi naprednimi strankami delovala z vso verno za jedinstvenost naše države na zunaj in na znotraj. Govornikova izjava so bila sprejeta z živahnim odobravanjem.

Ko je čital predsednik dr. Pavelić predlog, ki proglašja ujedinitveno našega celokupnega naroda, so ga prerusili zborovalci z navdušenim, burnim ploskanjem, ki ni hotelo ponehati. Tekom

seje je prišlo do ponovnih ovacij za Srbijo in njeno junaško vojsko.

Pod dojmom, da je bil danes storjen zgodovinski zaključek, so se razhajali člani Narodnega Veča in zbrano odposlanstvo bo v najbližjih dneh se podalo v Belgrad, da tamkaj razpravlja na podlagi danih mu navodil o čim najhitrejši organizaciji naše edinstvene države.

Srbska noblesa.

Belgrad, 24. novembra. Pogajanja s srbsko vlado glede prehrane jugoslovanskih zemelj so se završila z ugodnim uspehom. Srbska vlada stoji na stališču, naj se razdeli vojni plen, ki se nahaja na ladiah in na vlačilih v Vukovaru popolnoma bratski. Srbija obdrži zase samo toliko, kolikor neobhodno potrebuje za prehrano Belgrada in okolice. Narodno vijeće v Zagrebu pa dobi: od 750 vagonov bšenice 500 vagonov; od 140 vagonov soli 100 vagonov. V celoti odpade na Narodno vijeće 750 vagonov raznega žita, 100 vagonov soli, 500 vagonov premoga, velika množina sirovega olja, bencina, petroleja, bakra, bombaževine in drugih stvari. Odposlanstvo Narodnega vijeća za prehrano odpohtje danes iz Belgrada.

Francoske čete na Hrvatskem.

Vinkovci, 24. novembra. V soboto ob dveh ponoči so odpeljali trije vlaki francoske čete v Zagreb.

Zagreb, 24. novembra. Danes je semkaj prispel prvi vlak s francoskimi četami. Prvi oddelek francoske vojske šteje 540 mož s 14 častniki. Poveljuje jim polkovnik Tranić. Vsega vkup pripe sem 2000 mož, ki so določeni za Reko. Polkovnik Tranić potuje na Reko v važni politični misli kot posebnik Odposlanec ministrskega predsednika Clemenceauja, da na Reki in v ostalih pokrajinah zbere informacije o dejanskem položaju in o postopanju Italijanov na ozemlju, ki je last našega naroda.

Mariborska mestna straža razorožena.

Tiskarno »Marburger Zeitung« zasedli jugoslovanski vojak.

Maribor, 23. novembra. (K. u.) Po nalogu ljubljanske narodne vlade je bila danes mariborska obrambna straža po poveljniku jugoslovanskih čet razpuščena in odpuščena. Vse važne točke v mestu so zasedle srbske čete s strojnimi. Na nekaterih točkah je postavljena tudi artiljerija. Neki poročnik 47. pehotnega polka, ki je pripadal obrambni straži in se ni dal razorožiti, je bil po streli smrtno ranjen v trebuh. Ob 8. uri zjutraj je prišel v tiskarno in uredništvo dnevnika »Marburger Zeitung« jugoslovanski zastopnik ter je zasedel podjetje. Odrejeno je bilo posebno izdanje, kjer naznanja generalni major Maister razpust obrambne straže in utemeljuje svo-

je postopanje. Izdajanje lista »Marburger Zeitung« je pod nadzorstvom jugoslovanskih, ki so uvedli preventivno cenzuro. Vsled postopanja jugoslovanskih je prebivalstvo izredno potrto. Dopoldno so bile trgovine večinoma zaprte. Gledališča in kinematografi so zaprli.

Maribor, 23. novembra. Danes, 23. t. m. ob 5. uri zjutraj smo razorožili brez strela tukajšnje nemško mestno gardo, broječo kakih 1000 mož. Zasedli smo vse nemške urade, kljub ugovoru Nemcev, da je to »Neutrales Gebiet«. Nemci so nastopali v zadnjem času zelo oblastno, zaprili so uradnike pri sodniji, pošti, kaznilnici itd. na ustavo Nemško-avstrijske republike ter samo tem zaprišeženim uradnikom hoteli izplačati dne 1. decembra plače. — Se včeraj je prišel iz Gradca na vse poštne urade mariborskega, marenberskega, ptujskega in šentlariškega političnega okraja ukaz, da se morajo ukloniti samo po veliki iz Gradca. — V Spielfeldu je bil pred dvema dnevoma aretirani član mariborskega narodnega sveta in je bil šele na energičen protest narodnega sveta zopet izpuščen na svobodo.

Maribor, 24. novembra. Nadporočnik, ki je bil težko ranjen, ker se je branil oddati orožje, se imenuje Pugi. Prenesi so ga v bolnico, kjer je že umrl. Ranjen je bil tudi neki Lierzer, ki se je takisto ustavljal razoroženju.

Maribor, 24. novembra. Kralikovo tiskarno, kjer izhaja »Marburger Zeitung«, stražijo srbski vojaki.

Maribor, 24. novembra. Jugoslovansko vojaštvo je zasedlo vse urade in vzele v posest tudi pošto. V petek ponoči se je pripeljal semkaj tudi oddelek 87. pehotnega polka iz Celja.

Spielfeld, 24. novembra. Nemška kolodvorska straža je napadla mladeniče iz ljubotemskega okraja, ki so se pevajoč slovenske pesmi, peljali v Maribor, da se javijo v jugoslovansko vojsko, in sicer samo radi tega, ker se niso pokorili ukazom, da se ne smejo peti slovenske pesmi. Kolodvorska straža je rabila puškina kopita in bajonete. Dasi so bili mladeniči neoboroženi, vendar bi se bilo straži slabo godilo, ako ne bi bili posredovali nekateri hladnokrvnejši slovenski gospodje.

Poveljujoči general Maister v Mariboru je izdal ta-le razglas na mestno prebivalstvo:

Meščani in delavci! Mestno »Schutzwehr« sem radi njenega nepostavnega in obcenevarnega početja razpustil; njeno razoroženje je v teku.

Meščani in delavci! »Schutzwehr« mesta Maribor je obstajala večinoma žal iz takih elementov, da nisem zamoget več zaupati tej naredbi Vašega blaga in življenja. Na straži stoječi udje mestne »Schutzwehr« so sami plenili, ropali, streljali na ljudi in so tako tvorili ne več »Schutzwehr«, temveč deloma drhal, ki se je moramo bati.

Od udov mestne »Schutzwehr« storjene zločine bom objavil v listu »Marburger Zeitung«.

Na to veliko in nevarno napako sem opetovano opozoril zastopnike mestne občine, toda naletel sem pri tem vselej le na gluha ušesa. Razen tega sem danes izvedel iz zanesljivega vira, da mestna »Schutzwehr« proti dogovoru in v rušenju vsake vojaške podrejenosti namerava napasti moje čete in vzeti uplívne jugoslovanske osebe za talce. Zato sem to ukrenil in zapovem:

Državno orožje vsake vrste, municijo, opravo in monture morajo pripadniki mestne »Schutzwehr« do 12. ure opoldne oddati in sicer ti, ki so na severnem bregu Drave, v domobranski vojašnici, oni na južnem bregu Drave v topničarski vojašnici.

Udom mestne »Schutzwehr« izpostavljene legitimacije nimajo nobene veljave več.

Pripadniki bivše »Schutzwehr« so po oddaji navedenih predmetov prosti in se morajo v Mariboru posvetiti svojemu civilnemu poklicu, če se pokorijo svojim obveznostim in so rojeni Mariboržani. Udje mestne »Schutzwehr«, ki niso Mariboržani, morajo še danes pred mirom zapustiti mesto.

Jugoslovani, ki niso Mariboržani, a so pripadali mestni »Schutzwehr«, se morajo do 12. ure popoldne zglasiti v domobranski vojašnici, da dobijo izkaznice. Z udi bivše »Schutzwehr«, ki se temu povelju ne pokorijo brezposojno, se bo postopalo kot z uporaki.

Vrhutega morajo vsi prebivalci mesta Maribor državno orožje in municijo oddati na južnem bregu Drave v topničarski vojašnici, na severnem bregu Drave v domobranski vojašnici. Od 12. ure popoldne naprej bodo hodile živahno obhodne straže (patrole) ter od sumljivih zahtevale, da se izkažejo. Pri strankah in v hišah, v katerih se, kakor se domneva, hrani orožje in municija, bom odredil hišne preiskave.

Tega pa nisem ukrenil zoper Vas in ne zoper mesto Maribor, marveč storim le to, kar sem pri nastopu svoje službe obljubil: skrbeti za mir in red, za varnost Vašega življenja in blaga, in hočem ter bom držal svojo obljubo.

Politična uredba mesta Maribor se s tem ne dotika na noben način, mestni opravitelji ostanejo na svojem mestu. Danes ob 12. uri popoldne naprej smejo nositi vojaško, uniformo samo moje čete, osebe vodstva vojaškega transporta, osebe sanitete; osebe teh zadnjih dveh skupin morajo imeti izkaznice.

Meščani in delavci! Ne bojte se in imejte mirno kri! Moje čete so danes tako močne, da mi je lahko brez druge pomoči vzdržati red. Po moji bo skušal Vaš trdi položaj v zadnjih trenutkih sedanega težkega časa zboljšati. Dokler mojim naredbam ne nasprotujete, ste pod mojim osebnim varstvom, in bom vsako Vam prizadeto krivico najostreje kaznoval. Nasprotno pa Vas svarim pred vsako nepremišljenostjo, da se zabrani razglasitev prekega sode. Jaz in moji častniki smo odločni in močni dovolj, z našimi vrliimi četami zadušiti vsak upor, če je potrebno, z najostrejšo silo.

Maribor, dne 23. novembra 1918.
General Maister.

Koroška v slovenskih rokah.

Maribor, 24. novembra. Jugoslovanske čete so zasedle Borovlje in Spodnji Dravograd. Izvršilo se je vse brez vsakega prelivanja krvi.

Pilberk, 24. novembra. Pilberk je danes zasedel oddelke celjskega pehotnega polka z aktivnim sodelovanjem bratske srbske čete. Južno od Drave je Koroška zasedena in je v slovenskih rokah. Povsod vlada mir in red.

Narodni svet v Trstu razpuščen.

Slavj. čitalnica zapечатena.

Trst, 23. novembra. (K. u.) Tukajšnji krajevni Narodni svet je bil danes razpuščen.

Trst, 23. novembra. (K. u.) Predsednik krajevnega Narodnega sveta dr. Rihar in nekateri drugi člani istega so bili za danes zjutraj pozvani na kvesturo (polico). Ker je dr. Rihar odsoten, je na kvesturo šel dr. Wilfan. Tam se mu je naznanilo, da je guverner z ozirom na to, da so italijanske čete zasedle ozemlje do demarkacijske črte in z ozirom na vojaško varnost odredili, da se ima tukajšnji krajevni Narodni svet razpuščati. Ko se je bilo dr. Wilfanu to naznanilo, ga je v Narodni dom, kjer je bil sedež Narodnega sveta, spremljal italijanski karabinierski častnik. V primeru razdalji so imeli sledili karabinierji. V Narodnem domu je častnik prostoro »Slavjanske čitalnice«, v katerih je Narodni svet imel svoj sedež, v navzočnosti dr. Wilfana zaprl in zapечатil.

SPOPADI V ŠT. VIDU PRI VIPAVI.

V Št. Vidu pri Vipavi je ostalo precej vojakov doma. Italijani so jih hoteli internirati, čemur so se vojaki uprli. Prišlo je do spopada, v katerem je tekla tudi kri. Može so se umaknili na Nanos, kjer so se ukopali. Oboroženi so s puškami in imajo sabo tudi strojne puške. Italijani so na to vzeli za talce župana Josipa Žurija, upokojenega nadučitelja Janka Rudolfa in župnika. Župnik jim je utekel.

Silijna manifestacija za takojšnje ujedinjenje s Srbijo.

Liubljana, 24. novembra.

Velika prostrana dvorana v »Unionu« z galerijo vred polna občinstva, stojičega pod vtiskom Jugoslavije ozračja razmer in potrebe takojšnjega tesnega ujedinjenja od Soče do Vardara, da se stvori enotna država, ki bo močan val proti vsem našim nasprotnikom, kateri bi rajše danes kot jutri razbili našo slovo in vrzli Slovence, Hrvate in Srbe v spor, ki bi nam odtegnili simpatije entente in uničili našo svobodo takoj ob pričetku, ko nam je prišla.

Odvemazari kandidat dr. Slavko Fornazarič iz Gorice je otvoril shod, pozdravil številno navzočo, že

leč, da naj v tem resnem trenutku upoštevajo položaj, kakršen je in se ravna po njem. Izognimo se nepotrebnemu razburjenju, računajmo pa z razmerami, kajti Damoklejev meč visi nad nami.

Za predsednika shoda je bil predlagan in potrjen dr. Dinko Puc, odvetnik iz Gorice, ki je spregovoril najprej imenom Goricanov. Mnogo trpljenja smo prestali, tisoč let sramota, stoletja smo tičali pod tujevo peto in skoro smo pozabili, da smo bili kdaj gospodari na svoji zemlji. Ko je leta 1914. izbruhnila vojna, smo šli kot enotni na bojišče kovati si lastne vrage. Naši voditelji so bili vrženi v ječo ali pa im je bil ukazano molk. Takrat pa, ko so bili vrzli Srbi prikratk avstrijsko armado s svoje zemlje, nam je veselja zaplalo srce, kajti videli smo že takrat v njih svoje rešitelje in je bila na to točko vedno obrnjena naša pozornost. (Živio Srbi!) Ko je na italijanski fronti Avstrija zbrala še enkrat svojo armado, smo začeli čutili, da gre za varstvo naših jugoslovanskih me in misel ujedinitve je oživela v nas. Ako bi bila entente prei naša Wilsonove besede, bi se bili že prei otresli jarma. Pravica samoodločbe šele nam je rezklenila roke, da smo razumeli svojo dobo in postali zavezniški aliantci. Od takrat dalje smo delali proti tlačiteljem in pomagali razbiti armado in državo, ki je slonela na Machiavellijevih principih. Prihod ententnih čet na našo zemljo nam je prinesel težke ure. Odprtih rok smo jim šli nasproti ali bili smo v zmoti. Pozabili smo, da smo še del Avstrije, hlapič, še nepripravljene države, da se postopa z nami kot s sovražniki. Italija, ki je zasedla naše kraje, je storila to v imenu entente in Amerike in tudi v imenu Wilsona, na katerega besedah »sloni naše pravo Marsikdo bo vprašal, zakaj pa nasilja? Ali se vrše tudi nasilja v imenu entente, v imenu Wilsona? Ne. Nasilja se vrše s strani soldateske, podvijačev, s strani onih, ki so bili naši sosede, gorških in tržaskih Italijanov. Da je to res, samo en dokaz. Ravno kar je došlo poročilo iz Gorice, da je italijanski general našim zastopnikom priznal, da se je vršila zloraba, da se poravnali napisi in plača odškodnino za raztrgane zastave ter da zadoščanje. Colonello karabinierjev je priznal, da je položaj začasen, da do premirja ni bila zasedena niti ena ped naše zemlje. Strašno je bilo. Sad stotelega dela je bil uničen in kot begunci in tuji so taval naša ljudje po svetu. Ko so se vrnili domov, so hoteli obdelati puško, ki je ostala. Črni obup se jih je bil polotil sedaj, ker mislijo, da delajo za tujece. Zato prihaja od tam obunen klic naroda, ki misli, da bo podvržen suženstvu. Ze Prešeren je pel: Manj strašna noč je v črne zemlje, krili kot so pod svitlim solncem sužniji dnovi. Ali narod, ki hoče biti svoboden, bo svoboden, narod, ki hoče živeti, bo živel. Okupacija pa našemu pravnemu stališču ni škodila niti za las, kajti pravica samoodločbe ostane in mi bomo živeli združeni s Srbijo in Hrvati v eni državi. (Burno odobravanje.)

Dr. Puntar je poročal o potrebi storiti nujno vse kar moremo za ljudi, ki prihajajo iz demarkacijske črte. Seveda pa tudi pošiljati begunce domov v Jugoslavijo. Potrebna je pomoč vlade, glede prehrane mora pomagati Hrvatska. Treba je ustanoviti urad, ki bo skrbel za izgnance. Poskrbi se tudi za prizadeto vojaštvo v polni meri. Dr. Fornazarič je govoril o položaju, med drugim poizkušal, kaj more storiti Italijani z okupacijo v smislu premirja; pravico imajo po določbah premirja v slučaju nemirov korakati celo do Dunaja. Naša država je bila priznana le teoretično. Obstojata na tleh bivše Avstrije le Narodno vijeće in v Liubljani Narodna vlada. odgovorna N. V., to sta dve revolucionarni vladi, ki pa nimata še pravice. pošiljati svoje zastopstvo v svet. Naši protesti nimajo nobenega pomena in Italija odklanja nam vsako pravico do protestov. Kdo na nam more pomagati? Bratje Srbi. (Burno ploskanje.) In Srbija bo nam tudi rada pomagala. Pravico samoodločbe ima narod in narod se more preko vseh naravnost do srbske vlade obrniti, ki nati imenom entente zasede naše ozemlje. Demarkacijska črta ostane, dokler mirovna konferenca ne določi meje. Naša meja proti zapadu pa je zagotovljena s plebisitom. Vse slovenske občine so se izrekle za jugoslovansko državo in v Gorici je bilo ob prebivalstvu 7000 podpisov za Jugoslavijo 5000. Našo usodo določi mirovni kongres, na katerem bo zmagal na vsak način princip samoodločbe narodov. Naše izjave o obliki države utegnejo biti nevarne in bi neuzgodno vplivale na mirovno konferenco. Vpoštevatii moremo naš da ne bomo zahtevali od svojega rešitelja, da bi žrtvoval morda, kar je niemu najdražje, zato danes ni časa, da bi razpravljali o obliki države.

Ko je govoril še dr. Mohorič, sprejme se na to soglasno predlog, glede begunskega urada in je bila sprejeta ta le resolucija:

Na javnem shodu dne 24. novembra 1918. v Liubljani zbrani zastopniki prebivalcev iz okupiranih ozemelj Goriske, Trsta, Istre. Notranjske in vseh drugih še nezasedenih slovenskih pokrajin

ugotavljamo:

1. Da vestira ves narod neomajeno na od predsednika Wilsona proklamiranem načelu narodne samoodločbe, v smislu katere se je onotvorno izjavil, zlasti pa na zasedenem ozemlju, na narodno in politično združitev vseh Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno edinstveno, suvereno državo, tako potem plebisicita, kakor na slovesen način, po svojih zastopnikih v Zagrebu dne 20. oktobra 1918.

2. Da je položaj vseh teh pokrajin vsled likvidacije bivše avstro-ograrske države in razpada njene armade postal vsekritičen zlasti na okupiranem ozemlju, kjer valed rokvilicij, internacij, zaprtia mei in ustavitve prometa ter valed politične brezvarnosti in nepodučnosti ljudstva o položaju, dalje vsled nameravanih deportacij, grozi na-

rvnost gospodarske, prehranjevalne, politične in nacionalna katastrofa, ki bi se mogla vsled obupnega položaja izmiliti v krvoprelitje, tembolj ker nimamo nikakega mednarodno priznanega zastopstva, niti mednarodnega varstva.

3. Da Narodno vijeće v Zagrebu in Narodna vlada v Liubljani nista še mednarodno priznani in valed tega ne moreta ščititi naših koristi in nas mednarodno zastopati.

Zato se obračamo na kraljevo srbsko vlado s nujno

prošnio.

da nemudoma ukrene vse potrebne v naše varstvo in

1. imenom ententnih in zedinjenih severo-ameriških držav zasede s svojimi četami jugoslovanske ozemlje in prevzame vojaško organizacijo in vodstvo naših čet.

2. izposluje zasedbo okupiranega ozemlja potom drugih ententnih in ameriških čet.

3. posreduje kar nainuinejše, da se izstradno prebivalstvo, zlasti ono v okupiranem ozemlju, preškrbi za dokupirani živili in končno izposluje povratek vseh internirancev in izgnancev v njih domovine ter obnovitev polne politične in osebne svobode.

Shod v Mestnem domu.

Liubljana, 24. novembra.

Danes popoldne se je vršil v Mestnem domu shod soc. dem. stranke, kateremu so se pridružili tudi pristajši V. L. S. — Ob desetih popoldne je otvoril sodrug Zore zborovanje, povdarilaoč, da je sodrug Anton Kristan odsoten, ker je moral na brzoiavno obvestilo odpotovati v Zagreb k važnim posvetovanjem. Na dnevnem redu je točka: Delavstvo in Jugoslavija ter je prižalšenih več govornikov. Kot prvi je govoril sodrug Kocmur, ki je izjavljal, da so nas dogodki presenetili in prehiteli. Ti se tako hitro menjavajo, da zahtevajo od dne do dne težjo in hitrejšo rešitev političnih in gospodarskih problemov. Medtem, ko je nas prevrat presenetil, so Cehi in Poljaki v mnogo ugodnejšem položaju, kajti tamkaj je bilo že vse pripravljeno in jasno začrtana smer, po kateri bo treba korakati. Pri nas Slovencev pa se je razvil osebni boj. Delavci so bili edini, ki so vedeli, kaj da morajo po svojem programu zahtevati. Omenil je premirje stare Avstro-Ogrske z Italijo in prodiranje Italijanov po slovenskih tleh, kar je izzvalo vihar ogorčenja med zborovalci. Nastal pa je po slovenskem tudi boj za vprašanje: monarhija ali republika? Zgodil se je čudež, ki je pretvoril prepričanje monarhistov v navdušene republikance. Govornik povdarja, da je edino sredstvo za ugodno rešitev položaja, kar natižja združitev s Srbijo. (Odobravanje.) Vsa postranska vprašanja, kakor je konfesionalno in druga, morajo stopiti v ozadje. Edinstvo nam je sedaj najbolj potrebno! Od druge strani se povdarja ideja monarhije. Stavila se za vzor Anglija ter povdarja, da kralj nima besede. Kako demokratično je zgrajena ta država pa dokazuje delstvo, da je ljudstvo v Angliji Indiji in v kolonijah v tužni Afriki brezvarno. Grozi tudi od strani Habsburžanov prevrat, ker se ti niso odnevali prestolu in ker jih spnati za Italijo krivne vezi. Zato si pa meramo vstvariti položaj, ki nas napravi močne. Treba nam je močne centralne vlade pod Srbi, ker Slovenec in Hrvat brez Srbov pri ententi ničesar ne dosežemo, ker sami zase še nismo priznani, medtem ko je Srbija priznana kot del entente. Zato na ni čas za prepire o vprašanju monarhije ali republike. Odklanjamo v principu regentstvo in samodržavo, vendar se uklanjamo sedanjim razmeram. — Govornik razpravlja nato o ugodnostih, ki jih nudi priklonitev k Srbiji v aprovičajnih zadevah, končno pa izjavi v imenu stranke, ki je v sporazumu s srbskimi in hrvatskimi strankami sklenila edinstvo, da je slov. soc. dem. stranka za hitro, popolno združitev s Srbijo in Črno goro. (Viharo odobravanje.) Nato je sodrug Kocmur prebral resolucijo stranke ter jo poiznal v vseh njenih točkah. — Kot drugi govornik je nastopil g. Milan Šuklje, ki je razpravljal o gospodarskem položaju, o vprašanju državnih dolgov in o premetnih razmerah. Tudi on se je izjavil za kar natihtrejšo ujedinitie s Srbijo in Črno goro. — Za nim je govoril g. dr. Mazek, omeniaioč spomenico dalmatinske zemaliske vlade, ki hoče diktirati monarhijo, ne da bi priinuša možnost razpravljanja tudi o republiki. Govornik naznanja, da izide kratkem naredba o svobodnem zborovanju in izražanju svojih misli. Naglašja, da je sedaj glavno vprašanje naše zedinitie s Srbijo. Srbija nai si izposluje od entente mandat, da takoj zasede vse ozemlje Hrvatov in Slovencev ter tako prepreči nadaljnjo invazijo Italijanov. Glede državne oblike se bomo potem sporazumeli že s Srbi sami. — V imenu kršćansko-socialnega delavstva izjavlja g. Kremžar, da se predlagana socialno-demokratska resolucija v glavnem kriie z načeli njegove stranke ter povdarja, da je tudi njegova stranka za ujedinitie s Srbijo. (Odobravanje.) — Označil se je k besedi g. Šaplja, ki je predlagal, nai se v resoluciji spremeni točka o zahtevi po republiki. Utemeljeval je to z dejstvom, da je velika masa ljudstva še neoznanjirana in da to je treba šele vzgojiti, da bo grela za republiko. Čez nar je bomo potem z glasovnicami v roki odločevali o definitivni državni obliki. Za začetek pa je potrebna močna roka, da se vstvari red in mir. — Sodrug Kocmur je nato polemiziral v izjavljal predgovornika, povdarilaoč, da morajo delavci vršiti delo pionirjev kulture in da nai pomeni združenie s Srbi združenie Slovencev in Hrvatov s srbskim ljudstvom. Končal je s pozivom, da nai sodrug ostaneje republikanec. (Odobravanje.) — Zborovanje je po sprejetju resolucije, ki je bila obilježena v zlasti slov. soc. dem. stranke »Napreju« od četirja saključila v vzklikom: »Živela socialna republika!« ter s pozivom, da se zborovalci mirno razidejo. — Zborovanje je bilo dobro obiskano od vseh strank ter je bilo navdušeno tudi mnogo zastopnic ženskega spola.

Kako mislijo Srbi o federalizmu.

Imeli smo priliko se razgovarjati o raznih »aktualnih vprašanjih z nekim srbskim politikom, ki se je mudil nekaj dni v Liubljani. O teh razgovorih smo si napravili kratke beleške, ki jih podajamo v naslednjem v informacijo naši javnosti.

V razgovoru o federalizmu, ki bi se naj uvedel tudi na našem slovanskem jugu, je zastopal dotični srbski politik tole mnenje: Ako izvzamemo socialista, so vsi Srbi odločno protivni vsakemu federalizmu. Federacija, etniška federacija je nesprejemljiva že zbog tega, ker je — ako bi se tudi dala s težkim trudom ugotoviti plemenska granica med Slovenci in Hrvati — taka meja med Srbi in Hrvati absolutno nemogoča, ker sta obe plemeni med sabo tako pomešani, zlasti v Bosni in Slavoniji, da je vsaka takšna ali drugačna ločitev neizvedljiva. Kakor bi se začrtala ta meja in naj bi jo začrtal kdorkoli, ena stranka bi gotovo ne bila s tem zadovoljna, ali pa bi bili nezadovoljni celo obe. To bi povzročilo nadaljnje emede in ponavljala bi se zgodovina izza 80 let prošlega veka. Naši neprijatelji bi to z veseljem pozdravili, vmešavali bi se v ta spor tako tajno kakor javno, a mi vsi bi trošili znova svoje sile v novi jalovi borbi.

Čas pa ne zastaia pred nami in spravlja v svet nove probleme. Pokrajinska federalizacija bi bila le gospodarska rešitev tega vprašanja, ker bi se na gori navedenega elementa morali opirjati še novo; takovano državno pravno. Kaj bi s tem dosegli? Ničesar drugega, kakor novo državno tvorbo, ki bi nosila v sebi tudi vse kili boleznii, kakršne je imela preje stara Avstrija. V obeh slučajih bi nastala nova država, ki bi lahko postala plen tujih težej in s tem bi bili nakrat »čaji« izpuščeni že vsi pridobljeni sadovi je dolge, mučne in krvave borbe. Naš ideal je: centralistična, enotna in edinstvena država s popolnoma enakimi pravicami za vsa tri plemena ali, ako hočete, za vse tri narode.

Hindenburg na kolenih.

Berolin, 22. novembra. (K. u.) Wolffov urad poroča: Generalfeldmarschal von Hindenburg je 20. t. m. poslal državnemu vodstvu nastopno brzoiavko iz Velikega glavnega stana in v gradu Wilhelmshöhe: Poverljeništvo za premirje poroča, da je stališče sovražnih članov poverljeništva, posebno francoskih odklaniaioče, da sovražniki nadalje zahtevajo nemogoče stvari in da ni izključeno, da bodo naši Francozi pravnih razlogov za obnovitev boja. Izrečno moram povdariti, da nemška vojska vsled trdih premirnih negotiev in pod vtiskom dogodkov v domovini nikakor ne more obnoviti boja. Bojevati se ne bi morli niti proti francoski armadi sami. Smatram za svoje dolžnost, naglašati to tudi radi tega, ker izhaia iz izjav sovražnih listov, da hočejo sovražne vlade skleniti mir le s tako nemško vlado, ki bi se opirala na večino naroda.

Iz bratske Češke.

Češka legija na potu domov.

Bakar, 24. novembra. Na krovu ladie »parobrodne družbe« »Adriatic« »Zrinski« se je pripeljala semkaj pod italijansko zastavo češko-slovanska legija, ki se je borila na vzhodni fronti proti Avstriji. Šteie 2000 mož.

Povratek čeških čet z zapadne fronte.

Praga, 23. novembra. Češki korrespondenčni urad javlja: Na povratku z zapadne fronte v Prago se nahaja bivša avstro-ograrska divizija št. 106, obstoječa iz črnovojniških pešpolkov št. 6, 25, 31, 32. Moštvo teh polkov je večinom češke in poljske narodnosti. Na poti proti Renu so dospeli do mesta Mannheim. Povsod sprejemajo bivše avstro-ograrske čete zelo prijazno ter jih mestoma celo pozoste. Nikier ni opažati kakega narodnega sovraštva, čeprav ima moštvo češke zastave in kokarde.

Železniška zveza Praga-Pariz.

Plzen, 23. novembra. V nekem govoru napram županu mesta Plzen je podarjal železniški minister dr. Zahradnik, da bo zastavil vse sile, da postane mesto Plzen važno križišče na progi Praga-Pariz.

Trgovska konvencija med Češko in Bavarsko.

Praga, 23. novembra. Tu se je sklenila trgovska konvencija med češko in bavarsko republiko za izmenjavo trgovskih izdelkov. Češka bo dala Bavarski razne izdelke. Bavarska pa bo izvažala na Češko industrijske predmete. Obracun se bo vršil mesečno ter se bodo v mejnih stacijah sestavile mešane komisije za prevzemanje blaga.

New York, 23. novembra.

Reuterjev urad poroča: Masaryk je odpotoval s »Carmanlijo«, da prevzame predsedstvo nove češke republike.

Dunaj, 23. novembra. (K. u.) Kakor poroča »Fremdenblatte«, je dobil češki poslanik na Dunaju Tusar obvestilo iz Pariza, da so živila za Čehoslovansko državo na potu v Trst. Vžlje tem pričakuje Tusar resnično pomoč od entente šele v dveh ali treh mesecih. Potem šele bo mogla Češko-slovanska država dajati živila tudi Nemški Avstriji.

Iz bratske Poljske.

Varsava, 23. novembra. V neki izjavi začasne ljudske vlade Poljske republike se bere med drugim: Sma začasna vlada, ki hoče za blaginjo poljskega naroda in poljske države delovati dotlej, ko se sestane ustavitvorna skupščina. Ustavitvorna skupščina, ki nai izide iz splošne, enake, direktne, tajne in sorazmerne volilne pravice vseh državljanov in državljank, ki so sklenili starostno leto, se skliče početkom prihodnjega leta. Termin za volitve je določen na zadnjo nedeljo januarja 1919. Končnovoljavno združenie vseh od Poljakov naseljenih dežela in pa onih ozemelj, ki so svobodno žele pridružiti Poljski, smatramo za eno svojih poglavitnih nalog. Skušali bomo prepričati narodnostne ali verske spore. Skušali bomo doseči in vdržati prijateljske odnose do vseh držav. Za obrambo meja bomo sestavili armado.

Začasni spori zaradi meja nai se ne vodijo v ljute narodnostne borbe. Za trdno upamo, da bodo demokracije Poljske, Litve, Bele Rusije, Ukrajine, Češko - slovanske države, Ogrske in Nemčije omogočile mirno sožitje svobodnih, enakopravnih narodov. Z ozirom na notranjo politiko smatra vlada za nujno, da se izdelajo načrti za ustavitvorno skupščino, ki nai ureda razlastitev posestev in razdelitev zemlje med delajoči narod.

Krakov, 23. novembra. V dopisu varšavskemu nadškofu je Vatikan oficijelno priznal neodvisnost Poljske. Obenem se je napovedalo imenovanje nadškofa Kakowskega za kardinala.

Varsava, 23. novembra. (K. u.) Pilsudski je v nekem razglasu izjavil, da je svojo službo kot minister vojaških zadev odložil in si popolnoma pridržal vrhovno poveljstvo nad poljsko vojsko.

Varsava, 22. novembra. (K. u.) Kakor poroča poljska brzoiavna agencija, je odredilo železniško ministstvo uvedbo oseumnega delavnika v železniški službi na vsem poljskem ozemlju.

Iz nemške Avstrije.

Bivši cesar Karol bolan.

Dunaj, 23. novembra. Kakor se poroča iz Ekarstaua, je obolen bivši cesar Karol na težki duševni depresiji. Po cele ure sedi nepremično pred pisalo mizo ter strmi pred se. Ničče ga ne sme motiti, tudi več bivših visokih državnikov je bilo odsvoljenih. Vsled boleznii bivšega cesarja je težko prizadeta tudi bivša cesarica.

Dunaj, 23. novembra. (K. u.) Državni svet je danes razpravljal od najvišjega sodnega dvora podani predlog o polajšilu, oziroma izprekledu kazni v 46 primerih. Med njimi sta dva primera smrtne kazni (Aleksander Hirth in Rosa Hala), ki se je premenila v do smrtne iečo. — Kabinetni svet je sklenil smernice za začasno obravnavanje nekaterih vprašani, ki si tečejo državnih uslužbenecv. Glasom sklepa se sme obliuba Nemško-avstrijski državi zahtevati samo od uslužbenecv nemške narodnosti. Civilni uslužbenci bivše avstrijske države, ki so nemške narodnosti in službovali na ozemlju Nemške Avstrije, se po storjeni obliubi sprejmejo v nemško-avstrijsko državno službo. Uslužbenci, ki so prekorajili 60. starostno leto in imajo pravico do polne pokojnine, se imajo takoi delati v pokoi. Zaposleno ne sme biti večie številu osebia, nego ga je treba za kritie resničnih potreb. Osebe, ki doslej se niso bile v civilni državni službi, naj se za sedaj praviloma ne nameščajo. Končna ureditve razmeria pri avstrijskih državnih uslužbenecv nemške narodnosti zunaj nemško-avstrijskega ozemlja se določi na podlagi meddržavnega sporazuma. Oni nekadi avstrijski državni uslužbenci nemške narodnosti zunaj nemško-avstrijskega državnega ozemlja, ki so bili prisiljeni zapustiti javno službo, se lahko na svoje prošnje porabijo v nemško-avstrijski državni službi. — Končna ureditve razmeria nekadi avstrijskih državnih uslužbenecv nemške narodnosti na nemško-avstrijskem državnem ozemlju je pridržana meddržavnim pogajanjem. Državni uslužbenci na nemško-avstrijskem ozemlju, ki ne pripadajo Nemški Avstriji in ki za začasno porabo v službi ne prihajajo v poštev, se morajo nemudoma odnesti, njihovi delatnostni prejemki se jim ustavijo. Za plačevanje teh uslužbenecv veljaie začasno načela vzajemnosti. Ako se ni določilo drugače, prejmejo ti uslužbenci prispevke v višini v sistemu določenih plač. Od prejema prispevkov izključeni so uslužbenci, ki službujejo drugi državi. Da se uredi izplačevanje pokojnin, se bodo v prikratkem času sklicala meddržavna posvetovanja.

Dunaj, 23. novembra. (K. u.) »Wiener Zeitung« razglasa naredbo državnega urada za finance o sprejemanju posojilnih zakladnic zadrage »Cassa Veneta dei Prestiti« pri državnih blagincah in uradih namesto plačila in v zameno posojilnih zakladnic, glasoih se na lire in centezime. Posojilne zakladnice zadrage »Cassa Veneta dei Prestiti« se morajo sprejemati v vrednosti 95 K za 100 lir pri vseh finančnih blagincah in uradih na Tirolskem. Koroskem in Stalerskem na mesto plačila in po razmerju blaginjskih sredstev, ki so na razpolago, tudi v zameno. Ta odredba bo veljavna izza dne objave.

Dunaj, 23. novembra. Glede preskrbe s premogom se je izjavil poslanik Tusar sotrudniku »Fremdenblatte«: Vsled svoječasno ustavljenega prometa med različnimi evropskimi državami smo morali rabiti na mesto nemškega premoga ostrovske premog. Vsled tega je bilo pošiljanje ostrovskega premoga na Dunaju docela ustavljeno. S premogom iz Karvinskega okoliša, ki je v poljskih rokah, seveda ne moremo razpolagati. Vsled težko poslednjih časov glede premoga iz Severne Češke, ki je v rokah nemškega dela Češke, smo morali rabiti ostrovske premog tudi za železnice. Sedaj upamo, na skorajšnje rešitev teh težkoč, ker je, kakor čujem, že na potu prusko-sleski premog in ker je med nami in Prusijo že rekeno vprakanje radi vagonov. Ravnotako se nam je posrečilo dobiti premog za naše železnice iz severne Češke; zato bo ostrovske premog zonet na razpolago Nemški Avstriji. Pravtako garantiramo tudi proti prevoz karvinskega premoga na Dunaj. Položaja ne smatram več neugodnega, ker je treba sedaj rešiti prometno-tehnična vprašanja, ne pa politična.

London, 21. novembra. (K. u.)

Reuterjev urad poroča: Danes so predali devet nemških oklopnih, pet bojnih križark, sedem lahkih križark in petdeset rušileev. Domesenjem številu manika ena oklopnica, ena oklopnja križarka in ena lahka križarka. Izjavilo se je na, da se te ladie predajo knezoe. Lahka križarka je zadela na vojni preko Severnega moria na mino in se je potopila. Veliko brodogradie je spremlilo nemške ladie do izvira Firth of Fortha, kjer ostane preko noči, da potem odpluje v Scapo.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.